

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 26/2018-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Mojмира Mamojku prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., Belanského 2725, Kysucké Nové Mesto, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, v mene ktorej koná advokát JUDr. Milan Chovanec, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Žilina p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., trovy konania v sume 374,81 € (slovom tristosedemdesiatštyri eur a osemdesiatjeden centov) na účet jej právneho zástupcu Advokátskej kancelárii ■■■ Dr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 26/2018-13 z 23. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti REALITY LAURIN, a. s., Belanského 2725, Kysucké Nové Mesto (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka ako žalovaná je stranou v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 8 274,50 € z titulu náhrady škody, resp. bezdôvodného obohatenia za neoprávnené užívanie nehnuteľnosti. Predmetné súdne konanie začalo v roku 2012 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 porušené boli a prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Súčasne sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € a úhrady trov konania.

4. K sťažnosti sa okresný súd vyjadril podaním sp. zn. 1 SprS/44/2018 z 22. februára 2018. Po uvedení úkonov súdu v ich chronologickom poradí podpredsedníčka okresného súdu konštatovala, že »... *Predmetom uplatneného nároku je pohľadávka žalobcu na zaplatenie sumy 8.274,58 eur spolu s úrokmi z omeškania právnym titulom peňažnej náhrady za užívanie nehnuteľností žalovaným bez právneho dôvodu. Spolu s podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania predbežného opatrenia, o ktorom rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 8C/338/2012-15 zo dňa 24.01.2013...*

... Po nariadení termínu pojednávania žalovaný doručil súdu písomné vyjadrenie k žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia s označením ďalších dôkazných návrhov a s poukazom na viaceré vypracované súdnoznalecké posudky a to k spornej výške bezdôvodného obohatenia, ktorého zaplatenia sa žalobca v konaní domáha...

... Súčasťou obsahu vyjadrenia žalovaného je návrh na nepripustenie zastúpenia žalobcu v konaní [REDAKOVANÉ] a to s poukazom na skutočnosť, že [REDAKOVANÉ] ako zástupca žalobcu vystupuje v rôznych veciach Okresného súdu Žilina opätovne a súčasne žalovaný navrhol prerušenie konania do právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/53/2010, 2C/363/2012 a pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11 C/169/2009...

Sťažovateľ v procesnom postavení žalovaného navrhol konajúcemu súdu konanie prerušiť, a to z dôvodov, že pokiaľ bude v žalovaných označených konaniach rozhodnuté o zriadení vecného bremena k pozemkom vo vlastníctve žalobcu, predmetné konanie stratí svoj zmysel, pretože žalovaný bude zaviazaný vyplatiť jednorazovú odplatu za zriadenie vecného bremena...

... Z pripojenej chronológie procesných úkonov v predmetnej právnej veci vyplýva, že súd plynule konal do okamihu rozhodnutia o priznaní oslobodenia žalobkyne od súdnych poplatkov. Od uvedeného momentu vykazuje konanie prieťahy, keď pojednávanie nariadené na deň 29.06.2016 bolo odročené a k ďalšiemu meritórnemu prejednaniu veci nedošlo...

... Pokiaľ Ústavný súd Slovenskej republiky vzhľadom na postup tunajšieho súdu nedôvodné prieťahy, navrhujem, aby súd s prihliadnutím na skutočnosť, že sťažnosť v predmetnej právnej veci podal žalovaný, voči ktorému je uplatňovaný peňažný nárok, a ktorý súčasne navrhol prerušenie konania vo väzbe na iné prebiehajúce súdne konania Okresného súdu Žilina a Okresného súdu Čadca, obmedzil rozhodnutie Ústavného súdu na konštatovanie prieťahov bez priznania finančného zadosťučinenia... ». Okresný súd zároveň vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednania sťažnosti.

5. Sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu podaním adresovaným ústavnému súdu z 12. apríla 2018 uviedla, že netrvá na konaní verejného ústneho pojednávania.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

7. Z obsahu sťažnosti, jej príloh, ako aj z chronologického prehľadu úkonov ústavný súd zistil tieto podstatné skutočnosti o priebehu napadnutého konania:

- 24. október 2012 – okresnému súdu boli doručené žaloba a návrh na nariadenie predbežného opatrenia,
- 25. január 2013 – bolo vydané uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, ktorým sa žalovanému zakázalo nakladať s nehnuteľnosťou,

- 15. február 2013 – žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia,
- 25. február 2013 – žalobkyňa bola vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia a za žalobu vo veci samej,
- 3. apríl 2013 – spis predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní žalovaného,
- 24. apríl 2013 – spis bol vrátený okresnému súdu, uznesenie o nariadení predbežného opatrenia Krajský súd v Žiline potvrdil,
- 25. apríl 2013 – bola zaslaná výzva žalobkyni na vyjadrenie k podaniu právneho zástupcu žalovaného, ktorým navrhol ďalšie dôkazy s poukazom na znalecké posudky s ohľadom na spornú výšku bezdôvodného obohatenia a navrhol nepripustiť v konaní splnomocneného zástupcu žalobkyne,
- 4. jún 2013 – bolo vydané uznesenie o priznaní oslobodenia žalobkyne od súdnych poplatkov,
- 13. máj 2016 – bolo zaslané predvolanie na termín pojednávania 29. júna 2016, žalovanému bola zaslaná výzva na vyjadrenie k žalobe a žalobkyni bola zaslaná výzva na vyjadrenie sa k zdroju príjmov na účel prehodnotenia priznaného oslobodenia od platenia súdnych poplatkov,
- 29. jún 2016 – pojednávanie odročené na neurčito na účel vysporiadania sa s procesnými návrhmi sporových strán z 25. apríla 2013,
- 23. november 2016 – stranám sporu bola zaslaná výzva na doplnenie dokazovania v konaní,
- 1. august 2017 – spis pridelený novej zákonnej sudkyni v zmysle Dodatku č. 9 k Rozvrhu práce na rok 2017,
- 11. september 2017 – stranám sporu bolo zaslané oznámenie o zmene zákonného sudcu,
- 12. september 2017 – bolo vydané uznesenie o nepripustení zastúpenia žalobkyne zvoleným splnomocneným zástupcom,
- 18. október 2017 – žalobkyni bola zaslaná urgencia na zdokladovanie osobných pomerov na účel prehodnotenia priznaného oslobodenia od súdnych poplatkov, zákonná sudkyňa je toho času práceneschopná.

III.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práva alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom stanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 dohovoru, pozn.) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. IV. ÚS 221/04).

13. Pokiaľ ústavný súd v ďalšom texte poukazuje na Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ide o platné znenie do 1. júla 2016.

14. Základnou povinnosťou súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

15. Táto povinnosť súdu vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdom prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, v zmysle ktorej len čo sa konanie začalo, postupoval v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

16. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

18. Čo sa týka hodnotenia právnej a skutkovej zložitosti napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáha peňažnej náhrady za neoprávnené užívanie nehnuteľnosti, a to aj s prihliadnutím na priebeh dokazovania, v snahe zastabilizovať výšku peňažného nároku žalovaného, nemožno

považovať za vec, ktorá vykazuje črty mimoriadnej zložitosti, zakladajúcej dôvod pre výrazné predĺženie napadnutého konania. Sťažovateľka ako žalovaná nespochybnila nárok žalobcu na zaplatenie náhrady za neoprávnené užívanie nehnuteľnosti, spornou otázkou je len jej výška, ktorú žalobca opiera o znalecké posudky vypracované pre iné prebiehajúce súdne konania.

19. V konaní o sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietáhoch konania podieľa osoba, ktorá podala sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V danom prípade sťažovateľka svojím správaním v namietanom konaní pred okresným súdom neovplyvnila jeho dĺžku do tej miery, aby im bolo možné pričítať podiel na stave, v akom sa vec nachádzala v čase podania sťažnosti ústavnému súdu. Zo samotného vyjadrenia podpredsedníčky okresného súdu vyplýva, že *„... zásadne je možné konštatovať, že prietahy, ku ktorým v konaní došlo, nespôsobil sťažovateľ a rovnako neboli zistené prekážky postupu súdu podľa ustanovenia § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, resp. § 162 a nasl. Civilného sporového poriadku...“*.

20. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní.

21. Priebeh napadnutého konania bol plynulý do 4. júna 2013, následne je vykázaná nečinnosť okresného súdu, a to až do 13. mája 2016, keď bolo nariadené pojednávanie na 29. jún 2016. V časovom úseku troch rokov nebol zo strany okresného súdu uskutočnený žiaden úkon. Podpredsedníčka okresného súdu, konštatovala že *»... frekvencia jednotlivých procesných úkonov súdu najmä od mesiaca jún 2013 do mesiaca august 2017, kedy predmetná právna vec bola pridelená sudkyňi [REDAKOVANÉ], bola ovplyvnená postupom zákonného sudcu a nevhodnou organizáciou jeho práce...«*. Nad rámec uvedených skutočností podpredsedníčka okresného súdu uviedla, že voči pôvodnému zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená, bolo pre viaceré zistené pochybenia vedené disciplinárne konanie pre hrubé porušenie povinností sudcu s návrhom

na jeho odvolanie, pričom následne sa sudca listom z 3. novembra 2017 vzdal svojej funkcie. Ústavný súd konštatuje, že uvedené dôvody nie je možné považovať za akceptovateľné ospravedlnenie nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní. Nie je celkom pochopiteľné, prečo zodpovední súdni funkcionári okresného súdu pripustili, aby sa vo veci tri roky vôbec nekonalo, pričom od októbra 2017 sa v nej nekoná opätovne. Nejde pritom o ojedinelý prípad okresného súdu vo vzťahu k sudcovi, ktorý bol niekoľko rokov nečinný.

22. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 338/2012 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (výrok v bode 1 nálezu).

IV.

23. Pretože ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu v jej veci nachádza.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že ani po pridelení veci novej zákonnej sudkyni nekoná okresný súd vo veci dostatočne sústredene (od júna 2016 doteraz nebolo vo veci nariadené pojednávanie), čo viedlo ústavný súd k rozhodnutiu o prikázaní okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa s'ťažovateľka nachádza (výrok v bode 2 nálezu). Ústavný súd na tomto mieste dáva do pozornosti okresnému súdu, že je povinný v konaní naďalej striktné postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku (§ 470 ods. 1) vrátane využitia prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany podľa § 149 až 151 CSP a prospektívnej

sudcovskej koncentrácii § 153 CSP s ohľadom na ustanovenie § 470 ods. 2 druhej vety CSP s tým, že sporové strany nemožno sankcionovať „do minulosti“, v ktorej uvedená právna úprava neexistovala. Taktiež ústavný súd dáva do pozornosti okresného súdu ustanovenia § 183 a § 184 CSP, v zmysle ktorých je možné pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov a na konkrétny termín. To znamená, že podľa novej právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je odročovanie na neurčito zo zákona prakticky vylúčené.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa čl. 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

27. Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodov, ktoré vo svojej sťažnosti uviedla. Svoj nárok na finančné zadosťučinenie zdôvodnila porušením jej legitímnych očakávaní, že skutkovo nie zložitý spor bude po vyše 5 rokoch právoplatne rozhodnutý, a jej právnou neistotou vyvolanou priet'ahmi v konaní, ako aj samotným faktom, že dosiaľ nemôže s nehnuteľnosťou vo svojom výlučnom vlastníctve nakladať (zákaz uložený uznesením o nariadení predbežného opatrenia, pozn.).

28. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade priznanie primeraného finančného zadosťučinenia prichádza do úvahy, avšak suma požadovaná sťažovateľkou nie je primeraná. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný

súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Finančné zadostučinenie je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy a v žiadnom prípade nemôže byť kompenzáciou za prípadný neúspech v konaní.

29. S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn 8 C 338/2012, dĺžku nečinnosti okresného súdu, ako aj so zreteľom na výšku peňažného nároku uplatneného v napadnutom konaní považoval ústavný súd za primerané finančné zadostučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde sumu 1 000 € (výrok v bode 3 nálezu). Z obsahu spisového materiálu sa javí, že spornou je najmä výška nároku uplatňovaného žalobkyňou, takže by zrejme nič nemalo brániť sťažovateľke pokúsiť sa so žalobkyňou dohodnúť na zmieri aspoň o časti plnenia, čo by tiež nesporne ovplyvnilo dĺžku konania.

30. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku jej právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s. r .o., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Milan Chovanec. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

31. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2016, ktorá bola 884 €.

32. Úhradu priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade § 11 ods. 3 a §13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2017 spolu s režijným

paušálom (2 x 8,84 €) predstavuje sumu trov konania celkom 374,81 € vrátane 20 % DPH, vrátane ktorého je právny zástupca sťažovateľky platiteľom (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

33. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto nálezu (výrok v bode 4 nálezu).

34. Vzhľadom na čl.133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2018